

Economia

El grup català Fil d'Or es consolida

La cadena de franquícies Fil d'Or s'ha fet un lloc en el sector de les merceries i aposta per l'expansió

L'anàlisi de Joaquim Perramon

L'Íbex-35, el principal índex de la borsa espanyola, ha celebrat aquest cap de setmana el 15è aniversari

EURIBOR (desembre)
4,003%

PETROLI (Brent)
52,95 dòlars

TIPUS (zona euro)
3,5 %

TIPUS (Estats Units)
5,25 %

EURO (dòlars/unitat)
1,2893

OR (dòlars/unça)
614,100

IPC (desembre)
+2,8 ↑

ATUR (desembre)
-1.856 ↓

PIB (segon trimestre)
+3,6% ↑

BALANÇ

Sense assolir el canvi de model

Maria Teresa Coca

La dependència que el creixement econòmic té a Espanya i Catalunya de l'evolució del sector de la construcció és una de les xacres del model econòmic que

tothom està d'acord a modificar. Però el camí és costós. Fer de la recerca i el desenvolupament la base de funcionament de les empreses per aconseguir que produeixin

amb més valor afegit no està sent fàcil. El nou model de competitivitat no es fa amb quatre dies i menys si el que tenim funciona en la immediatesa.

Un retrocés en la construcció restaria fins a un punt al PIB

INCÒGNITA Els experts creuen que el sector es definirà a partir del segon semestre **EXPONENT** Als EUA ja s'ha produït un fenomen semblant el 2006 **TIPUS D'INTERÈS** L'evolució del preu del diner serà crucial

Marga Moreno
BARCELONA

La construcció s'entesta a protagonitzar l'evolució de l'economia en el tombant del segle. Si el ram de la totxana ha estat un dels pilars on s'ha sustentat el creixement de l'economia catalana (i espanyola), el seu declivi, suau o pronunciat, també definirà la tendència del PIB per a l'any que en cetem. Fins al punt que, segons càlculs basats en la comptabilitat regional de Catalunya de l'INE, un canvi sobtat en el ritme del sector podria comportar una detracció del PIB d'entre mig i un punt percentual, en funció de si es tracta d'una desacceleració forta o d'un retrocés en la producció.

Tot i que no aventuren xifres, en el fet que la construcció serà decisiva hi estan d'acord diversos experts, que apunten l'equador de l'any com el moment en què es marcarà la tendència. José García Montalvo, catedràtic d'economia i empresa de la Universitat Pompeu Fabra, recorda que l'oferta de pisos i el crèdit als promotors continuen a bon ritme, malgrat que la demanda s'està alentint. "És difícil aturar aquesta maquinària en el curt termini -comenta- i serà en la segona meitat de l'any quan es veuran l'abast i l'impacte de la frenada".

En aquesta apreciació coincideix amb el catedràtic Antoni Argandoña, de l'IESE, que defineix el 2007 com un any "de continuïtat" però només durant el

FRANCESC MELCION / GRÀFIC: EVA HDEZ.

seu primer tram. "Hi ha -precisa Argandoña- molts factors que podrien implicar canvis importants, com ara la pujada de tipus o la manca d'optimisme de les famílies. La reacció en cadena seria lògica: una frenada significativa repercutiria en l'ocupació i aquesta en el consum.

Montalvo recorda en aquest sentit que als EUA, per exemple, la caiguda en la construcció de noves promocions ha restat un punt percentual en el creixement del PIB del 2006. "Aquí, aquest fenomen podria tenir conseqüències més greus, ja que el pes de la construcció al PIB és molt més gran", alerta.

Pel que fa al model econòmic general, el professor d'ESADE Pere Puig també estableix paral·lèlismes amb els EUA, ja que "Catalunya està immersa en l'economia espanyola, molt endeutada amb l'exterior i això ens fa perdre competitivitat, malgrat els avantatges de pertànyer a la UE".

Dependre de la construcció i dels serveis, per Puig, representa un problema greu de capacitat de creixement a mig termini. De moment, segons el professor d'ESADE, és crucial que els tipus no pugin gaire més i no afectin la capacitat de les famílies d'assumir els crèdits i de mantenir el nivell de consum. ■

Altres factors que seran decisius

Tot i la importància de la construcció, que ha contribuït al creixement català i espanyol en un 15% i un 18%, respectivament, hi ha altres components que tenen el seu relleu a l'hora d'elaborar una previsió del PIB. Per Montalvo, caldrà estar amatents al que passa amb l'expansió europea, ja que en els últims mesos les exportacions "s'havien mostrat molt dinàmiques gràcies a la demanda de la resta d'Europa". Per al catedràtic de la UPF, aquesta tendència es podria estroncar si persisteixen els problemes de subministrament

energètic. I més enllà d'aquest capítol, encara hi ha el tipus de canvi i l'evolució de l'economia nord-americana, que, segons Montalvo, "sembla més resistent del que s'havia pensat inicialment".

Pel que fa a la feina que es pot fer des d'aquí, Antoni Argandoña, que creu que la indústria i els serveis funcionaran força bé, considera que caldria aprofitar la visió positiva de la situació que es detecta en les empreses per induir l'esperat canvi en el model productiu català, no tan basat en un sector fràgil

com la construcció i sí, en canvi, en els productes d'alt valor afegit. "Encara ens sustentem en sectors intensius en mà d'obra -lamentem Argandoña-, i no pas en capital humà o coneixement. En tot cas, creu que "les empreses reaccionen amb normalitat als incentius actuals" i està convençut que, tard o d'hora, el canvi "es produirà".

Per Pere Puig tampoc convé descartar crisis energètiques, ecològiques i fins i tot borsàries, davant les quals caldria una actuació unitària forta a nivell comunitari.